

Wtorek, 18 stycznia 2011 r.

Łączenie pomocy doraźnej, odbudowy i rozwoju

41. wyraża ubolewanie, że postępy w łączeniu pomocy doraźnej, odbudowy i rozwoju są stale ograniczone, pomimo wielu politycznych deklaracji w ostatnich latach;
42. podkreśla znaczenie przejścia we właściwym czasie od etapu sytuacji kryzysowej do etapu rozwoju w oparciu o konkretne kryteria i wszechstronną ocenę potrzeb;
43. apeluje o większe środki w celu zapewnienia ciągłości pomocy oraz wzywa do rozważań ukierunkowanych na elastyczność i wzajemne uzupełnianie się istniejących instrumentów finansowych na etapie wychodzenia z kryzysu;
44. wzywa do skuteczniejszego dialogu i lepszej koordynacji działań między organizacjami humanitarnymi a organizacjami na rzecz rozwoju działającymi na terenach dotkniętych kryzysem, jak również między odpowiednimi służbami na szczeblu instytucji europejskich i państw członkowskich;

*

* *

45. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji oraz Biuru ONZ ds. Koordynacji Pomocy Humanitarnej (OCHA).

Rolnictwo jako sektor strategiczny w kontekście bezpieczeństwa żywnościowego

P7_TA(2011)0006

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 18 stycznia 2011 r. w sprawie uznania rolnictwa za sektor strategiczny w kontekście bezpieczeństwa żywnościowego (2010/2112(INI))

(2012/C 136 E/02)

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 8 lipca 2010 r. w sprawie przyszłości wspólnej polityki rolnej po 2013 r. (1),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 13 stycznia 2009 r. na temat wspólnej polityki rolnej i światowego bezpieczeństwa żywnościowego (2),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 5 maja 2010 r. w sprawie rolnictwa UE i zmian klimatu (3),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 7 września 2010 r. w sprawie „Sprawiedliwego wynagrodzenia dla rolników: Poprawa funkcjonowania łańcucha dostaw żywności w Europie (4),
- uwzględniając wniosek Komisji dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, partnerów centralnych i repozytoriów transakcji, SEC(2010)1058,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 22 maja 2008 r. w sprawie podwyżek cen żywności w Unii Europejskiej i w krajach rozwijających się (5),

(1) Teksty przyjęte, P7_TA(2010)0286.

(2) Dz.U. C 46 E z 24.2.2010, str. 10.

(3) Teksty przyjęte, P7_TA(2010)0131.

(4) Teksty przyjęte, P7_TA(2010)0302.

(5) Dz.U. C 279 E z 19.11.2009, str. 71.

Wtorek, 18 stycznia 2011 r.

- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Unijne zasady ramowe dotyczące wsparcia krajów rozwijających się w zakresie wyzwań związanych z bezpieczeństwem żywnościowym”,
 - uwzględniając milenijne cele rozwoju ONZ, do których należy zmniejszenie o połowę w 2015 r. w porównaniu z rokiem 1990 odsetka populacji światowej dotkniętego głodem,
 - uwzględniając art. 48 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi oraz opinię Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności (A7-0376/2010),
- A. mając na uwadze, że zapewnienie obywatelom europejskim bezpieczeństwa żywnościowego, dostarczenie konsumentom po rozsądnych cenach żywności, która jest zdrowa i ma wysoką jakość, jak również zabezpieczenie dochodów rolników były głównymi celami wspólnej polityki rolnej (WPR) od jej powstania i obecnie pozostają kluczowymi celami UE,
- B. mając na uwadze, że obserwowane ostatnio wahania cen żywności i towarów budzą poważne obawy związane z funkcjonowaniem europejskiego i światowego łańcucha dostaw żywności oraz że grupy ludności znajdujące się w najtrudniejszej sytuacji jako pierwsze odczuły skutki wzrostu cen żywności,
- C. mając na uwadze, że wahania cen w rolnictwie mają charakter stały, ponieważ ceny w sposób nieproporcjonalny reagują na niewielkie zmiany w poziomie produkcji, bardzo często w wyniku spekulacji,
- D. mając na uwadze, że podczas niedawnego spotkania Komitetu FAO ds. Bezpieczeństwa Żywnościowego na Świecie UE podkreśliła problem skrajnych wahań cen, zaś nową grupę ekspertów wysokiego szczebla poproszono o sporządzenie sprawozdania na temat przyczyn takich wahań cen i odnoszących się do nich środków,
- E. mając na uwadze, że zjawiska klimatyczne oraz inne wydarzenia mogą skłaniać państwa do prowadzenia polityki protekcyjnej, co ilustrują niedawne zakazy eksportu pszenicy nałożone przez Rosję i Ukrainę, które to państwa eksportują łącznie około 30 % światowej produkcji pszenicy,
- F. mając na uwadze, że na światową produkcję żywności może nieustannie negatywnie wpływać szereg czynników, takich jak szkodniki i choroby, dostępność zasobów naturalnych oraz klęski żywiołowe, co ilustrują w 2010 r. długotrwałe susze i pożary w Rosji oraz rozległe powodzie w Pakistanie,
- G. mając na uwadze, że skutkiem zmian klimatu będzie większa częstotliwość występowania klęsk żywiołowych, a w konsekwencji destabilizacja bezpieczeństwa żywnościowego,
- H. mając na uwadze, że wyprodukowanie większej ilości przy mniejszym nakładzie to wyzwanie, zwłaszcza w przypadku zrównoważonej produkcji, co wynika z niedoboru zasobów naturalnych,
- I. mając na uwadze, że UE jest największym importerem produktów rolnych netto oraz jest w zbyt dużym stopniu uzależniona od przywozu produktów białkowych, oleistych i kukurydzy stosowanych w unijnym sektorze hodowli zwierząt, a także przywozu owoców i warzyw, co spowodowane jest zwłaszcza faktem, że nasi producenci nie mogą stosować takich samych technik produkcji w przypadku tych produktów,
- J. mając na uwadze, że szacowany wzrost populacji światowej z 7 do 9,1 mld osób będzie wymagał według FAO zwiększenia o 70 % zaopatrzenia w żywność do roku 2050,
- K. mając na uwadze, że w Unii Europejskiej nadal istnieje problem ubóstwa i głodu; mając na uwadze, że 79 mln osób w UE nadal żyje poniżej progu ubóstwa (60 % średniego dochodu państwa, w którym mieszka dana osoba); mając na uwadze, że 16 mln obywateli UE zeszłej zimy otrzymało pomoc żywnościową za pośrednictwem organizacji charytatywnych,
- L. mając na uwadze, że bezpieczeństwo żywnościowe nie oznacza wyłącznie dostępności artykułów żywnościowych, ale – zdaniem FAO – obejmuje również prawo do żywności oraz dostępność zdrowej żywności dla wszystkich; mając na uwadze, że Europa, zwiększając swą konkurencyjność, może przyczynić się do światowego bezpieczeństwa żywnościowego,

Wtorek, 18 stycznia 2011 r.

- M. mając na uwadze, że skutki światowego kryzysu gospodarczego i finansowego doprowadziły do dalszego pogorszenia sytuacji w zakresie bezpieczeństwa żywnościowego najuboższych grup społecznych,
- N. mając na uwadze, że w 2009 r., po dziesięciu latach stagnacji, dochody rolników drastycznie spadły, co było głównie wynikiem trudnych warunków rynkowych oraz rosnących kosztów produkcji; mając na uwadze, że dochody w sektorze rolnictwa są znacznie niższe (szacunkowo o 40 % na jednostkę pracy) niż w pozostałych sektorach gospodarki, zaś dochód na osobę na obszarach wiejskich jest znacznie niższy (o ok. 50 %) niż na obszarach miejskich,
- O. mając na uwadze, że rolnicy otrzymują coraz mniejszą część wartości dodanej wytworzonej w łańcuchu dostaw żywności, natomiast część, z jakiej korzysta przemysł spożywczy, wzrosła; mając na uwadze, że właściwe funkcjonowanie łańcucha dostaw żywności jest niezbędnym warunkiem uzyskania przez rolników godziwej zapłaty za ich produkty,
- P. mając na uwadze, że w całym łańcuchu produkcji, dostaw i konsumpcji żywności marnuje się do 50 % żywności wyprodukowanej w UE,
- Q. mając na uwadze, że zaledwie 7 % rolników w UE jest w wieku poniżej 35 lat,
- R. mając na uwadze, że bezpieczeństwo żywnościowe to główny problem Europy wymagający spójności oraz koordynacji poszczególnych dziedzin polityki sektorowej na szczeblu UE, a mianowicie WPR, polityki energetycznej, programów badań naukowych, polityki rozwoju i handlu oraz uregulowań finansowych;
1. podkreśla, że silny i zrównoważony sektor rolny w UE oraz prosperujące i zrównoważone środowisko wiejskie, zapewnione dzięki silnej WPR, są podstawowymi elementami pozwalającymi na zmierzenie się z wyzwaniem bezpieczeństwa żywnościowego;
 2. potwierdza, że UE ma najwyższe standardy produkcji rolnej i produkcji żywności na świecie i przywiązuje dużą wagę do bezpieczeństwa i jakości żywności oraz równowagi środowiskowej w sektorze rolnictwa;
 3. jest zdania, że będziemy potrzebować wszystkich systemów rolnictwa, aby zapewnić żywność Europie i krajom trzecim;

Bezpieczeństwo żywnościowe w Europie oraz na świecie

4. jest zdania, że prawo do bezpieczeństwa żywnościowego jest podstawowym prawem człowieka i można je osiągnąć, gdy wszyscy ludzie przez cały czas mają fizyczny i gospodarczy dostęp do odpowiedniej ilości niebudzącej zastrzeżeń pod względem zdrowotnym i bogatej w składniki odżywcze żywności, aby móc zaspokoić swoje potrzeby i preferencje żywieniowe zapewniające aktywne i zdrowe życie;
5. potwierdza, że UE ma obowiązek żywić swych obywateli oraz że stała działalność rolna w UE jest ma w związku z tym kluczowe znaczenie; zwraca uwagę na spadek dochodów gospodarstw rolnych w UE spowodowany rosnącymi kosztami produkcji oraz wahaniami cen, które mają szkodliwy wpływ na zdolność rolników do utrzymania produkcji; zwraca uwagę na koszty, które muszą ponosić europejscy rolnicy, aby spełnić najwyższe światowe normy w zakresie bezpieczeństwa żywności, środowiska naturalnego, dobrostanu zwierząt oraz pracy; podkreśla, że trzeba zrekompensować rolnikom te dodatkowe koszty oraz dostarczanie dóbr publicznych społeczeństwu; podkreśla, że żywność z krajów trzecich, która jest wprowadzana do UE, musi spełniać takie same wysokie normy, tak aby nie szkodzić konkurencyjności europejskich producentów;
6. uznaje, że zagwarantowanie właściwej podaży żywności jest podstawowym składnikiem bezpieczeństwa żywnościowego, uznaje jednak również, że dostęp do żywności i jej przystępne ceny wymagają poświęcenia uwagi kwestii zapewnienia odpowiedniego standardu życia, szczególnie osobom o niewystarczających zasobach gospodarczych, do których to osób często należą dzieci, osoby starsze, migranci, uchodźcy i bezrobotni;
7. popiera formułę: bezpieczeństwo żywnościowe – żywienie – jakość – bliskość – innowacje – produktywność; uważa, że aby ją osiągnąć, przyszła WPR powinna uwzględnić oczekiwania publiczne, zgodnie z którymi powinna być ona zarówno polityką rolną jak i żywnościową, propagującą zdrowe odżywianie;

Wtorek, 18 stycznia 2011 r.

8. jest zdania, że UE powinna stworzyć lepsze warunki do realizacji w państwach członkowskich programów wspierających zdrowe odżywianie, jak programy propagujące spożycie owoców oraz mleka w szkołach, jak też lepiej wspierać edukację i działania uświadamiające dotyczące pochodzenia produktów i odżywiania, ponieważ przemyślany wybór sposobu odżywiania może zapobiegać chorobom oraz ograniczyć znaczne obciążenie wydatkami socjalnymi w Europie; apeluje również o realizację większej liczby programów wspierających zdrowe odżywianie, które powinny stanowić mniejsze obciążenie administracyjne, jak też o zwiększenie budżetu tych programów; zachęca Komisję do oceny praktycznych aspektów tych programów;
9. potwierdza wsparcie dla programu UE na rzecz osób najbardziej potrzebujących; przypomina, że dzięki ustawie o gospodarstwach rolnych Stany Zjednoczone przeznaczają istotne środki wsparcia na amerykański program pomocy żywnościowej (Supplemental Nutrition Assistance Programme), który generuje znaczne dochody dla tego sektora oraz ogólnie dla gospodarki, oprócz spełniania niektórych potrzeb żywnościowych osób najuboższych;
10. zdaje sobie sprawę z ogromnego wyzwania dla osiągnięcia bezpieczeństwa żywnościowego, jakim są zmiany klimatu, przejawiające się zwłaszcza zwiększeniem częstotliwości i skali zjawisk klimatycznych, takich jak susze, powodzie, pożary i burze; podkreśla, że niedostatek wody stanowi coraz większe wyzwanie, podkreśla również jego wpływ na produkcję żywności; podkreśla potrzebę pilnego zajęcia się kwestiami gospodarki wodnej i zmianami klimatu;
11. przypomina, że bezpieczeństwo energetyczne i bezpieczeństwo żywnościowe są bardzo blisko ze sobą powiązane; uznaje, że koszty energii są kluczowym czynnikiem w określaniu opłacalności rolnictwa, które jest sektorem najbardziej uzależnionym od ropy naftowej; zachęca do przyjęcia środków w celu zmobilizowania rolników do większej efektywności energetycznej oraz do rozwoju alternatywnych źródeł zaopatrzenia w energię; przypomina, że konieczne jest bardziej konsekwentne wsparcie rozwoju badań oraz doradztwa;
12. jest jednak zdania, że wzmożone dążenie do rozwijania odnawialnych źródeł energii i osiągnięcia celów przewidzianych na rok 2020 musi uwzględniać wpływ na produkcję żywności i na zaopatrzenie w nią; podkreśla, że sprostanie wyzwaniom związanym z podażą żywności/paliw jest wyjątkowo trudne;
13. odnotowuje stopień uzależnienia od przywozu produktów białkowych i oleistych z państw trzecich, co wywołuje negatywne skutki w sektorze spożywczym i rolnym, w szczególności w hodowli zwierząt, gdy dochodzi do skoków cen;
14. apeluje do Komisji o zaproponowanie technicznego rozwiązania problemu obecności niewielkiej ilości materiału genetycznie modyfikowanego w przywozie produktów niemodyfikowanych genetycznie oraz o zaproponowanie szybszego procesu zatwierdzania w UE przywozu nowego rodzaju modyfikowanej genetycznie paszy po uznaniu ją za bezpieczną;
15. wzywa Komisję i państwa członkowskie do zapewnienia społeczeństwu dostępu do informacji na temat wyników kontroli bezpieczeństwa żywnościowego w celu zwiększenia przejrzystości na szczeblu europejskim;
16. wyraża zaniepokojenie pojawieniem się zjawiska zawłaszczania ziemi i jego wpływem na bezpieczeństwo żywnościowe w krajach rozwijających się oraz przyszłość rolnictwa i rolników; wzywa Komisję do zbadania tej sytuacji w odniesieniu do struktury rolnictwa i zasobów naturalnych;
17. stwierdza, że sytuacja gospodarstw hodowlanych w UE uległa pogorszeniu z powodu wyższych kosztów paszy; apeluje zatem o ukierunkowane wykorzystanie instrumentów dostępnych na mocy rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 o wspólnej organizacji rynku w celu stabilizacji rynku i zapobieżenia kryzysowi;
18. jest zdania, że przyszły wzrost wydajności w nowych państwach członkowskich spowoduje zwiększenie ilości dostępnych gruntów oraz będzie stanowić okazję do pobudzenia produkcji roślin białkowych oraz oleistych w UE;
19. stwierdza, że nie można zagwarantować bezpieczeństwa żywnościowego bez zapewnienia swobodnego dostępu do zasobów genetycznych na potrzeby wyżywienia i rolnictwa; uznaje Międzynarodowy traktat FAO o zasobach genetycznych roślin dla wyżywienia i rolnictwa za ważny instrument służący zachowaniu różnorodności biologicznej w rolnictwie i dzięki temu zapobieganiu skutkom zmian klimatu;
20. ponownie stwierdza, że planowane obecnie zachęty do prowadzenia zrównoważonych upraw na cele energetyczne nie powinny w żaden sposób zagrażać bezpieczeństwu żywnościowemu obywateli;

Wtorek, 18 stycznia 2011 r.

21. wzywa państwa członkowskie do opracowywania i wdrażania programów zawierających konkretne środki na rzecz rolnictwa mające na celu łagodzenie skutków zmian klimatu i dostosowywanie się do nich;

22. podkreśla, że należy promować uruchamianie kampanii informacyjnych skierowanych do konsumentów, dotyczących wysiłków podejmowanych przez rolników i branżę rolniczą w dziedzinie ochrony środowiska i bezpieczeństwa żywnościowego;

Rolnictwo, rynki finansowe i wahania cen

23. jest zdania, że rynki finansowe i rolne są obecnie bardziej ze sobą powiązane niż kiedykolwiek; uważa, że reakcja samej tylko Europy nie jest już wystarczająca oraz że Europa powinna działać wspólnie z państwami trzecimi i organizacjami międzynarodowymi w kwestiach związanych z wahaniami cen i bezpieczeństwem żywnościowym; popiera działania podjęte w tym kierunku przez państwo przewodniczące grupie G20;

24. podkreśla trudności, z jakimi borykają się rolnicy w czasach skrajnych wahań na rynku i wahań cen; zwraca uwagę na trudności, jakie napotyka rolnicy w procesie planowania perspektywicznego w czasach skrajnej niepewności; domaga się, by Komisja w trybie pilnym wprowadziła trwałe i zdecydowane środki walki z wahaniami rynków rolnych; jest przekonany, że będzie to kluczowy czynnik wpływający na zapewnienie utrzymania produkcji w Unii Europejskiej;

25. zauważa, że indeks cen na rynkach finansowych surowców rolnych nigdy nie był tak niestabilny; jako przykład podaje niedawną podwyżkę cen kontraktów na pszenicę, które wzrosły o 70 % w ciągu dwóch miesięcy, przy czym obroty handlowe wzrosły ponad dwukrotnie na paryskiej giełdzie rolnej;

26. podkreśla fakt, że wydarzenia te tylko częściowo wynikają z podstawowych praw rynku, takich jak podaż i popyt, a w znacznym stopniu są spowodowane spekulacjami; zauważa, że zachowania spekulacyjne są przyczyną nawet do 50 % niedawnych wzrostów cen; popiera wnioski specjalnego sprawozdawcy ONZ ds. prawa do żywności dotyczące roli odgrywanej przez dużych inwestorów instytucjonalnych, takich jak fundusze hedgingowe, fundusze emerytalne i banki inwestycyjne – z których żaden zasadniczo nie zajmuje się rynkami rolnymi – w zakresie wpływu na indeksy cen towarów poprzez działalność na rynkach instrumentów pochodnych;

27. popiera w tym kontekście przegląd istniejącego prawodawstwa dotyczącego instrumentów finansowych, które powinno zawierać uregulowania w zakresie bardziej przejrzystego handlu; przypomina, że instrumenty finansowe powinny służyć gospodarce i wspierać produkcję rolną w przewidywaniu kryzysów i zjawisk klimatycznych; jednocześnie nie można dopuścić do tego, by spekulacje zagrażały dotychczas wydajnym gospodarstwom rolnym;

28. z zadowoleniem przyjmuje wniosek Komisji dotyczący rozporządzenia w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, partnerów centralnych i repozytoriów transakcji; pragnie ustanowienia zabezpieczeń przed skrajnymi wahaniami cen, które byłyby narzędziami szybkiej reakcji na sytuację kryzysową; pragnie ustanowienia koordynacji prawodawstwa pomiędzy UE a państwami trzecimi, takimi jak Stany Zjednoczone, aby ograniczyć możliwości nieuczciwego czerpania korzyści z różnic pomiędzy poszczególnymi systemami regulacyjnymi przez spekulantów;

29. opowiada się za bardziej zdecydowanym działaniem europejskim w celu rozwiązania problemu spekulacji, obejmującym wydanie organom regulacyjnym i organom nadzorczym mandatu w celu ograniczenia spekulacji; uważa, że pochodne instrumenty towarowe różnią się od pozostałych finansowych instrumentów pochodnych oraz że pochodnymi instrumentami towarowymi powinni się zajmować wyłącznie inwestorzy, którzy mają uzasadniony interes w zakresie ochrony towarów rolnych przed ryzykiem, oraz inne kategorie osób bezpośrednio związanych z realną produkcją rolną; wzywa Komisję do dopilnowania, by obrót pochodnymi instrumentami towarowymi rynku żywności był maksymalnie ograniczony do inwestorów bezpośrednio związanych z rynkami rolnymi;

30. wyraża zaniepokojenie daleko idącą koncentracją występującą w obrocie zbożem, wskutek czego zainteresowane przedsiębiorstwa mogą wywierać wpływ na ceny rynkowe; zwraca uwagę, że może to zwiększyć wahania cen, ponieważ duże wahania cen są w interesie podmiotów zajmujących się handlem zbożem z powodu prowadzonych przez nie transakcji spekulacyjnych; jest zdania, że dowodzi to również potrzeby istnienia zapasów interwencyjnych lub innego rodzaju zabezpieczenia służących wspieraniu stabilności cen oraz ochronie interesów rolników i konsumentów;

Wtorek, 18 stycznia 2011 r.

31. podkreśla, że niemożliwe jest skuteczne przeciwdziałanie dużym wahaniom cen bez zapasów interwencyjnych lub strategicznych; jest w związku z tym zdania, że w przyszłej WPR należy rozszerzyć rolę instrumentów interwencji rynkowej;

32. podkreśla, że większa przejrzystość i sprawiedliwość łańcucha dostaw żywności jest konieczna, aby zagwarantować rolnikom godziwe zarobki, godziwe dochody i ceny w całym łańcuchu dostaw, a także stworzyć rentowny sektor rolnictwa gwarantujący bezpieczeństwo żywnościowe; nalega na Komisję, aby wysunęła konkretne i skuteczne propozycje rozwiązania tego problemu;

33. zaznacza, że w warunkach wahań cen kraje o niskich dochodach i deficycie żywności (LIFDC) są bardziej narażone;

Światowe zapasy żywności na rzecz światowego bezpieczeństwa żywnościowego

34. zauważa, że obecnie ogólne światowe zaopatrzenie w żywność nie jest niewystarczające oraz że brak bezpieczeństwa żywnościowego wielu osób wynika raczej z braku dostępu i wysokich cen;

35. zauważa jednak, że światowe zasoby żywności są o wiele bardziej ograniczone niż w przeszłości oraz że spadły do rekordowo niskiego poziomu i wynoszą równowartość dwunastotygodniowych światowych rezerw żywności w czasie kryzysu żywnościowego z 2007 r.; zauważa, że światową produkcję żywności coraz bardziej dotykają skrajne zjawiska pogodowe związane ze zmianami klimatu, rosnące światowe niedobory gruntów wskutek rozwoju urbanizacji oraz rosnąca liczba szkodników i chorób, co może spowodować nagłe i nieprzewidywalne niedostatki żywności;

36. uważa zatem, że korzystne byłoby ustanowienie ukierunkowanego światowego systemu zapasów żywności: awaryjnych rezerw żywności (w celu ograniczenia głodu) oraz rezerw przeznaczonych do regulowania cen surowców, co ułatwiłoby handel światowy w przypadku nagłych wzrostów cen, zapobiegłoby powracającym praktykom protekcyjnym i złagodziłoby presję na światowe rynki żywności; jest zdania, że zapasami tymi powinien zarządzać wspólny organ pod egidą Organizacji Narodów Zjednoczonych lub FAO i powinien on w pełni wykorzystywać doświadczenia zebrane przez FAO i Światowy Program Żywnościowy ONZ; wzywa Komisję, aby w trybie pilnym dokonała analizy w celu znalezienia najskuteczniejszej metody osiągnięcia tego celu i poinformowała o tym Parlament; wzywa ponadto Komisję do odegrania wiodącej roli w promowaniu tego ukierunkowanego światowego systemu zapasów żywności;

37. przypomina, że UE jak dotąd dostarczała pomoc i środki pieniężne, w tym poprzez instrument żywnościowy; oczekuje na sprawozdania dotyczące skuteczności tego instrumentu, z uwzględnieniem postępów w zwalczaniu przyczyn i skutków, oraz wzywa Komisję do przeanalizowania możliwości wprowadzenia instrumentu, aby pomóc zwalczać głód na świecie;

38. ponownie wskazuje na znaczenie rozwoju rolnictwa w krajach rozwijających się oraz na znaczenie przekazywania odpowiedniego odsetka oficjalnej unijnej pomocy rozwojowej (ODA) na sektor rolnictwa; wyraża ubolewanie, że od lat 80. XX w. ma miejsce drastyczny spadek poziomu pomocy rozwojowej przeznaczanej na rolnictwo i z zadowoleniem przyjmuje uznanie konieczności odwrócenia tej tendencji; wzywa Komisję do priorytetowego traktowania rolnictwa przy udzielaniu pomocy rozwojowej, w tym pomocy dla rolników na rynkach wschodzących;

39. wyraża ubolewanie w związku z konkluzjami ze szczytu ONZ w sprawie milenijnych celów rozwoju, wskazując, że kraje rozwinięte są dalekie od wykonania zobowiązań podjętych w zakresie oficjalnej pomocy rozwojowej;

40. z zadowoleniem przyjmuje inicjatywę podjętą przez Bank Światowy w trakcie prac szczytu ONZ w sprawie milenijnych celów rozwoju dotyczącą zwiększenia wsparcia udzielanego przez Bank sektorowi rolnictwa, aby stymulować dochód, zatrudnienie i bezpieczeństwo żywnościowe, zwłaszcza na obszarach o niskich dochodach;

Nowa WPR jako odpowiedź na wyzwania

41. potwierdza stanowisko wyłożone w swoim sprawozdaniu na temat przyszłości WPR po roku 2013; potwierdza swoje zobowiązanie do ustanowienia silnej polityki rolnej i polityki rozwoju obszarów wiejskich, która gwarantuje bezpieczeństwo żywnościowe dla wszystkich, utrzymuje witalność europejskich

Wtorek, 18 stycznia 2011 r.

obszarów wiejskich, zwiększa konkurencyjność rolnictwa, gwarantuje ciągłość produkcji rolnej w całej UE, wspiera innowacje, konkurencyjność i zatrudnienie oraz odgrywa swoją rolę w zakresie odpowiadania na główne wyzwania globalne, takie jak zmiany klimatu; podkreśla również potrzebę dalszego uproszczenia oraz ograniczenia biurokracji WPR w celu zmniejszenia kosztów jej wdrażania, jakie ponoszą beneficjenci;

42. podkreśla rolę, którą w przyszłej WPR muszą odgrywać młodzi rolnicy; wskazuje, że jedynie 7 % europejskich rolników ma poniżej 35 lat, podczas gdy za 10 lat aż 4,5 mln europejskich rolników odejdzie na emeryturę; przychylnie odnosi się do wzmocnienia działań ukierunkowanych na młodych rolników, takich jak premie na założenie gospodarstwa, dopłaty do oprocentowania kredytów i inne zachęty wprowadzone przez państwa członkowskie za pośrednictwem ich budżetów na rozwój obszarów wiejskich; potwierdza treść swojej poprawki budżetowej dotyczącej programu wymiany dla młodych osób i oczekuje na jego realizację w formie projektu pilotażowego; domaga się również usunięcia wszystkich przeszkód administracyjnych uniemożliwiających młodym ludziom podejmowanie działalności rolniczej;

43. jest przekonany, że badania naukowe i innowacje to klucz do stawienia czoła wyzwaniu związanemu z zapewnieniem bezpieczeństwa żywnościowego, polegającemu na zwiększeniu produkcji za pomocą mniejszych środków; podkreśla znaczenie promowania szkolenia zawodowego, dostępu do kształcenia, transferu wiedzy i wymiany najlepszych praktyk w sektorze rolnym; ponownie podkreśla potrzebę skoordynowanego podejścia do wspólnej polityki rolnej oraz innych obszarów polityki, aby ułatwić dostęp do badań naukowych i innowacji w rolnictwie;

44. wzywa Komisję i państwa członkowskie do pełnego wykorzystania możliwości oferowanych przez siódmy program ramowy w zakresie badań i rozwoju technologicznego w celu poprawy wydajności, zgodnie z kryteriami efektywności energetycznej oraz zrównoważonego rozwoju;

45. zauważa, że z powodu zmian klimatu i urbanizacji co roku zmniejsza się ilość gruntu dostępna pod produkcję rolną;

46. pragnie szczególnie podkreślić znaczenie różnorodności rolnictwa europejskiego oraz zapewniania współistnienia różnych modeli rolnictwa, w tym rolnictwa małoobszarowego sprzyjającego tworzeniu miejsc pracy na obszarach wiejskich UE, jak też współistnienia zróżnicowanej żywności wysokiej jakości, szczególnie produktów wiejskich i nieprzemysłowych pochodzących z krótkiego łańcucha dostaw, oraz zróżnicowanego żywienia w całej Europie, co sprzyja rozwojowi obszarów wiejskich i zachowaniu dziedzictwa kulinarnego i winiarskiego w poszczególnych regionach;

47. zauważa, że tradycyjne lokalne praktyki rolne, gospodarstwa rodzinne, uprawy małoobszarowe i rolnictwo ekologiczne mogą wnieść cenny wkład w bezpieczeństwo żywnościowe, ponieważ często stanowią one efektywny sposób wykorzystania ziemi za pomocą metod specjalnie opracowywanych w poszczególnych regionach przez długi czas i umożliwiają ustanowienie silnego związku między terytorium pochodzenia a produktem – związku symbolicznego oznaczającego jakość i autentyczność; podkreśla konieczność współistnienia tych rodzajów rolnictwa z nowoczesnymi uprawami zgodnymi z zasadą zrównoważonego rozwoju, dzięki czemu możliwe jest połączenie wysokiej produktywności ze zrównoważonym użytkowaniem gruntów;

48. podkreśla również, że nadmierne dzielenie gruntów rolnych w niektórych państwach członkowskich stanowi przeszkodę w zapewnieniu wydajności rolnictwa, w związku z czym należy przyjąć środki zachęcające do łączenia małych gospodarstw rolnych;

49. podkreśla potrzebę zachowania różnorodności rolnictwa w UE, uznaje, że rynki lokalne zaopatrywane w świeże produkty z pobliskich gospodarstw rolnych są zgodne z zasadą zrównoważonego rozwoju środowiska i pomagają wspierać tradycyjne gminy rolnicze; podkreśla znaczenie rolnictwa na obszarach o niekorzystnych warunkach gospodarowania; wzywa Komisję do uwzględnienia zróżnicowanych europejskich modeli rolnictwa w przyszłych wnioskach dotyczących WPR oraz do przeanalizowania możliwości utworzenia specjalnych zachęt finansowych i systemów identyfikacji;

50. podkreśla konieczność wdrożenia bardziej sprawiedliwej WPR, która to polityka powinna zapewnić zrównoważony rozdział pomocy wśród rolników, zarówno w poszczególnych państwach członkowskich, jak i pomiędzy wszystkimi państwami członkowskimi, większą spójność terytorialną oraz stopniowe wycofywanie subsydiów wywozowych przy jednoczesnym stopniowym wycofywaniu wszystkich form subsydiów wywozowych przez partnerów handlowych UE oraz nałożeniu środków dyscyplinarnych na wszystkie środki wywozowe o analogicznym działaniu;

Wtorek, 18 stycznia 2011 r.

51. uznaje, że reformy WPR w znacznym stopniu ograniczyły wpływ produkcji rolnej UE na kraje rozwijające się, dzięki prawie całkowitemu zniesieniu refundacji wywozowych; wzywa UE do uznania znaczenia wspierania sektorów rolnictwa krajów rozwijających się, zwłaszcza poprzez zapewnienie priorytetowego traktowania rolnictwa w krajach rozwijających się oraz w budżecie UE przeznaczonym na pomoc rozwojową dla terytoriów zamorskich;

*

* *

52. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji.
